

[Harald Petersen.]

Hjemmeværn allerede nu. Jeg tror, det ærede Medlem har Uret i sin Betragtning. Dette, at man paa nuværende Tidspunkt, tre Aar efter Befrielsen, tager et positivt Skridt til Udbygning af vort Forsvars Kræfter og Muligheder paa et nyt Omraade, tror jeg aldrig kan blive nogen tom Gestus. Det vil blive en haandgribelig Realitet, ikke alene ved Gennemførelsen her, men ogsaa, for saa vidt det bliver rigtigt opbygget, ude i det praktiske Liv.

Den højtærede Minister fremsatte en Del Betragtninger vendt mod den ærede radikale Ordfører, og mange af de Betragtninger kan jeg slutte mig til. Det er heller ikke undgaaet min Opmærksomhed, at man paa det sidste radikale Landsmøde, bl. a. gennem det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Bankettale, har udraabt det radikale Parti til Fremtidens særlige Bannerfører og saa paa dette Omraade, et Parti, der tænker 25 eller 50 Aar længere frem i Tiden end andre gør, og den Karakteristik, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard gav af sit Parti, vidnede for mig om Sandheden af det gamle Ord om, at de ædles Æt dør aldrig ud. Men som sagt, en Række af de Betragtninger, den højtærede Minister fremsatte, kan jeg give min Tilslutning. Hvorvidt de Radikales Stilling er Udtryk for, at man ønsker at komme i Modsætningsforhold til Regeringen, er et Anliggende, jeg ikke skal blande mig i. Det har jeg ingen Grund til at gøre, og naar den højtærede Minister diskuterer, hvem der har haft den mest lige Linie i Forsvarsspørgsmaalet, hans eget Parti eller det radikale Parti, skal jeg heller ikke blande mig i dette indre Forhold. Men jeg vil gerne understrege, hvad den højtærede Minister sagde. Den højtærede Minister sagde nemlig, at det, man ved Bedømmelsen af alle disse Forhold maa gøre, er at tage Hensyn til Kendsgerningerne. Deri er jeg 100 pCt. enig med den højtærede Minister. Lad os lade Kendsgerningerne tale i hele dette Spørgsmaal, de Kendsgerninger, som vi formentlig alle har for Øje, og som jo først og fremmest bygger paa hele vor geografiske og strategiske Stilling i den Verden, som vi nu engang ser for vore Øjne, bl. a. den Kendsgerning, som vi ogsaa har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med: den moderne Krigs totalt ændrede Karakter; Lynkrigen og de uvarslede Overfalds Krige, noget som vel nok har Bud ogsaa til Danmark efter de Erfaringer, vi har gjort, og som siger et og andet til os om vort Forsvarsberedskabs Effektivitet paa de skiftende Stadier, hvilket ogsaa har Forbindelse

og direkte Forbindelse med Oprettelsen af det Lokalforsvar, som Hjemmeværnet skulde være Udtryk for.

Jeg tror ogsaa, at vi blandt de Kendsgerninger, som vi skal tage Hensyn til, maa regne med, at Tiden for de nationale Krige, som vi kendte dem i forrige Aarhundrede, er forbi, og at Mulighederne baade for store og smaa Stater for at føre en effektiv Neutralitetspolitik stadig faar mindre og mindre Raaderum. Under alle Forhold maa vi i hvert Fald have den Kendsgerning for Øje, at saa længe Danmark er Medlem af De Forenede Nationer eller en anden Fredsorganisation af international Karakter til Sikring af Fred, Frihed og Ret i Verden, saa kan man lige saa godt først som sidst gøre sig klart, at i den Forbindelse er de reelle Muligheder for at gennemføre eller opretholde en Neutralitetspolitik saare ringe, hvis de da overhovedet eksisterer, og i hvert Fald er det rigtigt, at vi som Medlem af De Forenede Nationer direkte og positivt har paataget os militære Forpligtelser, Forpligtelser, som udelukker Neutralitetens Opretholdelse, saaledes som naturligvis ethvert internationalt Samvirke til Fredens Bevarelse vil gøre det for samtlige de Stater, der er med i en international Organisation.

Jeg tror, det er de Kendsgerninger, som den højtærede Minister har haft for Øje, naar den højtærede Minister anbefaler Tinget og Offentligheden at betragte disse Spørgsmaal, som vi nu drøfter, paa en lidenskabsløs og fordomsfri Maade og i Kendsgerningerens Lys.

Jeg var ogsaa glad for den højtærede Ministers Udtalelse om, at Udlandets Bedømmelse af en Undladelse af at forsvare vort Land, hvis et Angreb skulde komme, vilde fremkalde meget komplicerede Virkninger. Den højtærede Minister nævnte et Par af disse Virkninger. Man kunde vist føje til, at med den nærliggende Fortid in mente er der ogsaa det Hensyn at tage, at vi ikke maa miste vort Ansigt eller vor nationale Kredit endnu en Gang.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Danmark har sin Styrke i Fredens Gerning. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister og jeg er enige om, at det, at vi overhovedet drøfter Genopbygningen af en effektiv Forsvarsorganisation her i Landet, dog baade for den højtærede Minister og mig og for vore to Partier er Udtryk for, at man netop vil gøre, hvad man kan for at skabe et Forsvar til Fredens Bevarelse, og hvad i al Verden skulde man ellers have et Forsvar for, hvis ikke det var for at yde en Præmie, som i en given Situation og under